

på samme måde er nødvendigt at sikre, at kommunerne også giver valgfrihed, for så vidt angår børnepasning. Det er nemlig sådan, at man har afvist at sikre offentlige pasningstilbud de steder, hvor kommunerne måtte vælge at give forældrene et tilskud til selv at passe deres børn. Hvis der skulle være sammenhæng i regeringens tænkning, burde kravet om, at kommunerne skal give valgfrihed på ældreområdet, være modsvaret af et krav om, at kommunerne også skal give valgfrihed på børneområdet, så det rent faktisk bliver sådan, at man kan få sine børn passet, hvis man har arbejde på en af disse arbejdspladser, som alle, der har talt her i dag, håber vil blive oprettet.

Det andet er, at de fleste forældre har et ønske om at kunne sende deres børn i en god og udmærket folkeskole. Her er det interessant, at regeringen har fundet det hensigtsmæssigt at bryde det folkeskoleforlig, som senest viste sin styrke ved at lave en fleksibel ordning, som faktisk gjorde det muligt for kommunerne at få nogle dispensationer, så man også kunne opretholde folkeskoler i de små landsbyer. Det var noget, vi på tværs af partierne i folkeskoleforligskredsen var fuldstændig enige om, og vi havde en forhandling, som netop gjorde, at ikke kun regionalpolitiske, men også lokale synspunkter kunne komme til orde.

Det tredje er hele spørgsmålet om ungdomsuddannelser. Selv om der bliver talt utrolig meget om universiteter, er det, som om nogle glemmer, at det faktisk kun er 12 pct. af hver generation, der optages på universiteterne. Nogle gange lyder det, som om halvdelen af en generation optages på universiteterne, men det gør de altså ikke, og en stor del af den iværksætterkultur, selvstændighedskultur, som vi ønsker os, findes faktisk blandt de unge, som har en erhvervsuddannelse.

Der er megen snak om det ene og det andet, men jeg kan konstatere, at Venstre tilsyneladende har glemt, hvor mange timer vi brugte i hindens selskab før valget med henblik på at lave en flerårsaftale for erhvervsskolerne – en flerårsaftale, som netop var nødvendiggjort af, at erhvervsskolernes økonomi i de kommende 4 år ville blive særdeles anstrengt og måske gøre det umuligt at leve op til den erhvervsuddannelsesreform, som Folketinget i meget stor enighed havde gennemført. Jeg synes, det er ærgerligt. Jeg troede egentlig, at regeringens ministre kun havde givet deres øren at høre med i pant for ministertaburetten, men jeg kan nu konkludere,

at også hukommelsen er blevet indleveret samme sted. Vi havde faktisk forpligtende drøftelser. Vi havde udmærkede drøftelser, vi havde en fuldstændig klarlæggelse af, hvor dårlig erhvervsskolernes økonomi ville blive, hvis ikke der blev indgået en flerårsaftale, som dels kunne sikre et stabilt økonomisk fundament, dels kunne sikre en økonomisk genopretning til støtte for den erhvervsuddannelsesreform, som var gennemført.

Når det er så afgørende, er det, fordi erhvervsuddannelserne og deres institutioner også er grundlæggende for de korte videregående uddannelser. Der er mange unge, der tager korte videregående uddannelser, og de kompetencer, man får her, er faktisk grundlaget for en stor del af vore virksomheder: tekniske kvalifikationer, it-kvalifikationer, salgskvalifikationer, marked, handel, finansiering osv. De er faktisk også en del af grundlaget for den uddannelse gennem hele livet, som ganske mange danskere tager, og derfor er det ærgerligt, at forhandlingerne ikke er blevet genoptaget, og at regeringen ikke føler trang til at følge op på det, som faktisk var en fælles dagsorden: at sikre, at erhvervsakademierne bliver til virkelighed.

En anden ting på samme område er spørgsmålet om centre for videregående uddannelser. Det havde vi overordentlig gode forhandlinger om, men desværre endte det jo med – og jeg skal ikke kunne gisne om årsagerne – at Venstre faktisk ikke kom med i den aftale, der blev indgået. Nu hører vi, og det er jeg selvfølgelig glad for, en meget stor støtte til centre for videregående uddannelser, for den centrale pointen er jo netop, at det fysiske uddannelsessted opretholdes, samtidig med at man kan sikre en tilfredsstillende kvalitet. Det er jo helt afgørende, at tilbuddet kan opretholdes, samtidig med at man sikrer en tilfredsstillende kvalitet, og det må være målet for alt det, som placeres andre steder.

Kl. 14.25

En anden ting, som jeg synes, man må ærgre sig over, er, at når man bor rundtomkring i landet, vil man også have den forventning, at der er andre tilbud til stede end den formelle uddannelse, altså folkeoplysning, daghøjskole og folkeuniversitet, hvilket jo er med til at forankre den folkelige tradition og med til at forankre vore universiteter rundtomkring i det folkelige landskab. Vi havde faktisk fundet en meget god nyordning for folkeuniversitetet, og vi havde faktisk fundet nogle meget gode ordninger for folkeoplysningen. Jeg skal ikke gentage den de-